

Lovforslag nr. L 100

Folketinget 2017-18

Fremsat den 15. november 2017 af miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om kystbeskyttelse

(Ændring af formålet med kystbeskyttelse og mulighed for forsøgsprojekter)

§ 1

I lov om kystbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 78 af 19. januar 2017, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 1, affattes således:

»§ 1. Formålet med kystbeskyttelse er at beskytte mennesker og ejendom ved at reducere risikoen for oversvømmelser eller nedbrydning fra havet, fjorde eller andre dele af søterritoriet. Dette formål varetages ved en afvejning af følgende hensyn:

- 1) Behovet for kystbeskyttelse.
- 2) Økonomiske hensyn ved projekter omfattet af kap. 1a.
- 3) Kystbeskyttelsesforanstaltningens tekniske og natur- og miljømæssige kvalitet.
- 4) Rekreativ udnyttelse af kysten.
- 5) Sikring af den eksisterende adgang til og langs kysten.
- 6) Andre forhold af væsentlig betydning for kystbeskyttelse.«

2. I § 16 indsættes som stk. 4 og 5:

»Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren kan meddele tilladelse til forsøgsprojekter til afprøvning af virkningen af nye og endnu uprøvede kystbeskyttelsesmetoder, når metoden har til formål at reducere risikoen for oversvømmelser eller kystnedbrydning fra havet, fjorde eller andre dele af søterritoriet. Tilladelse kan meddeles til en forsøgsperiode på op til 5 år.

Stk. 5. Der kan i forbindelse med meddelelse af tilladelse efter stk. 4 stilles vilkår, herunder om materialevalg, hensyn til kyststrækningen og naboer.«

3. I § 16 c, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »§ 16, stk. 1«: »og 4,«.

4. I § 16 c, stk. 2, indsættes efter »§ 16, stk. 1«: »og 4,«.

5. I § 19 a, nr. 1, indsættes efter »§ 16, stk. 1, nr. 1,«: »og § 16, stk. 4,«.

6. I § 19 a, nr. 2, indsættes efter »§ 16, stk. 1, nr. 2,«: »og § 16, stk. 4,«.

7. I § 19 c, stk. 1, indsættes efter »§ 16, stk. 1«: »og 4,«.

8. I § 20, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »§ 16, stk. 1«: »og 4,«.

9. I § 20, stk. 1, nr. 4, indsættes efter »§ 16, stk. 1«: »og 4,«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. februar 2018.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indhold

1. Indledning
2. Lovforslagets formål og baggrund
3. Lovforslagets indhold
 - 3.1. Sammenhæng mellem kystbeskyttelsesloven, klimatilpasning og oversvømmelsesloven
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
 - 3.2. 25-års kriteriet udgår
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
 - 3.3. Kystbeskyttelse af ubebyggede arealer
 - 3.3.1. Gældende ret
 - 3.3.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
 - 3.4. Betydningen af økonomiske hensyn
 - 3.4.1. Gældende ret
 - 3.4.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
 - 3.5. Øget metodefrihed ved flere mulige kystbeskyttelsesløsninger
 - 3.5.1. Gældende ret
 - 3.5.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
 - 3.6. Hensynene til kystlandskabets bevarelse og genopretning, samt naturens frie udfoldelse, som en del af kystbeskyttelsesforanstaltningens natur- og miljømæssige kvalitet
 - 3.6.1. Gældende ret
 - 3.6.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
 - 3.7. Hjemmel til at lade nye og uprøvede typer af kystbeskyttelsesmetoder afprøve
 - 3.7.1. Gældende ret
 - 3.7.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Regeringen ønsker, at borgerne skal have mulighed for, i videre omfang end i dag, at kystbeskytte deres ejendomme, og de enkelte grundejere skal i højere grad have frihed til at vælge, hvordan de vil beskytte deres ejendom, hvis der teknisk er flere muligheder, der ikke er til gene for naboerne.

Regeringen indgik d. 1. juni 2017 en aftale med KL om kommunernes økonomi for 2018. Af aftalen fremgår derfor bl.a. følgende:

"Regeringen vil endvidere ændre vægtningen i kystbeskyttelseslovens formålsbestemmelse, så grundejere kan kystbeskytte i flere tilfælde og med øget metodefrihed."

Administrationen af hensynene skal afspejle regeringens ønske om, at borgerne skal have mulighed for, i videre omfang end i dag, at kystbeskytte deres ejendomme, og de enkelte grundejere skal i højere grad have frihed til at vælge, hvordan de vil beskytte deres ejendom, hvis der teknisk er

flere muligheder, der ikke er til gene for naboerne. Den konkrete opstilling af, hvilken vurdering der skulle foretages efter lovens formålsbestemmelse, var tidligere beskrevet i lovttekstens bemærkninger. Den hidtidige administration blev således ikke fuldt ud afspejlet i selve lovtteksten.

Udmøntningen af initiativet medfører en ændring af bestemmelsen i kystbeskyttelsesloven om formålet med kystbeskyttelse, der fremgår af lovens § 1, stk. 1.

2. Lovforslagets formål og baggrund

Formålet med kystbeskyttelse er i dag efter kystbeskyttelseslovens § 1 at beskytte mennesker og ejendomme mod oversvømmelser og erosion. Formålet varetages ved en afvejning af otte hensyn: 1) behovet for kystbeskyttelse, 2) økonomiske hensyn, 3) kystbeskyttelsesforanstaltningens tekniske og miljømæssige kvalitet, 4) kystlandskabets bevarelse og genopretning, 5) naturens frie udfoldelse, 6) rekreative hensyn, 7) sikring af den eksisterende adgang til kysten

og 8) øvrige forhold af væsentlig betydning for kystbeskyttelse.

Den eksisterende formålsbestemmelse er ikke udtryk for en prioritering, og kystbeskyttelsesloven indeholder ikke andre redskaber til indbyrdes vægtning af de nævnte hensyn. Men på baggrund af bemærkningerne til det lovforslag, hvor formålsbestemmelsen blev indsat i kystbeskyttelsesloven, jf. Folketingstidende 2005-06, A, L 127 som fremsat, side 3767 ff., har der udviklet sig en praksis, der efter regeringens opfattelse ikke afspejler den rette balance mellem de almene samfundshensyn, som er udtrykt i formålsbestemmelsen, og hensynet til den enkelte grundejers ønske om at beskytte sin ejendom. På baggrund af administrationen af kystbeskyttelsesloven er det Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at den hidtidige vægtning af hensyn i lovens formålsbestemmelse generelt ikke bliver opfattet som rimelig af ansøgere i kystbeskyttelsessager.

Lovforslaget har som hovedformål at sikre, at der bliver givet bedre rammer for at foretage kystbeskyttelse på den måde, som ansøger ønsker, såfremt dette ikke medfører skadevirkninger på naboejendomme eller kolliderer med andre samfundsmæssige interesser.

3. Lovforslagets indhold

Med forslaget nyaffattes formålet med kystbeskyttelse. Nyaffattelsen vil medføre, at etablering af kystbeskyttelse skal vurderes ud fra risikobetragninger for området. Videre medfører nyaffattelsen en ændring i varetagelsen af de hensyn, der skal lægges vægt på, når der tages stilling til en ansøgning om etablering af kystbeskyttelse. Der er således ingen hensyn, der vægter tungere end andre under forudsætning af, at den ansøgte foranstaltning har en effekt i forhold til at løse den konkrete udfordring på strækningen. Myndigheden skal foretage et skøn over, hvor meget hvert hensyn konkret skal vægtes i den enkelte sag.

Det foreslås, at bestemmelsen i kystbeskyttelsesloven, om formålet med kystbeskyttelse, konkret revideres på følgende punkter:

For at sikre sammenhæng til klimatilpasning og bekendtgørelse nr. 894 af 21. juni 2016 om vurdering og risikostyring for oversvømmelser fra havet, fjorde eller andre dele af søterritoriet, justeres formålet med kystbeskyttelse til at reducere risikoen for skader, som følge af oversvømmelser eller erosion. Ændringen af kystbeskyttelsesloven skal derfor sikre, at der, ved vurdering af behovet for kystbeskyttelse, tages højde for, hvor stor risikoen er for oversvømmelse i området eller erosion på den konkrete strækning. I forbindelse med vurdering af risikoen for oversvømmelse skal området ses som en helhed, og historiske oversvømmelsesdata kan indgå i vurderingen.

25-års kriteriet udgår som et selvstændigt kriterium i forbindelse med afvejning af hensyn og vurderingen i den konkrete sag. Fremover er det derfor ikke en forudsætning, at ejendommen vurderes at være truet inden for 25 år.

Beskyttelsesobjektet udvides, så det fremover vil være muligt at kystbeskytte ubebyggede arealer. Efter fast admi-

nistrativ praksis beskyttes kun bygninger, infrastruktur og lignende. Udvidelsen medfører, at der fremover også vil kunne opnås tilladelse til beskyttelse af f.eks. landbrugsarealer og haver.

Økonomiske hensyn om etablering af den mest omkostningseffektive løsning udgår for projekter, hvor en grundejer ønsker at beskytte sin egen ejendom. Hensynet er fortsat relevant for kommunale projekter efter lovens kap 1a, hvor grundejere kan pålægges at bidrage økonomisk til den fælles løsning.

Der skal fortsat lægges vægt på kystbeskyttelsesmetodens tekniske og natur- og miljømæssige kvalitet, men hvor der er flere mulige løsninger, skal grundejeren have valgfrihed. Det er dog fortsat vigtigt, at en løsning ikke medfører en uønsket negativ påvirkning af nabostrækninger.

Hensynene til kystlandskabets bevarelse og genopretning, samt naturens frie udfoldelse, udgår som selvstændige hensyn og indgår i relevant omfang under hensyn nr. 3.

For at gennemføre disse ændringer, foreslås lovens formålsbestemmelse ændret.

Revisionen foreslås gennemført ved en nyaffattelse af kystbeskyttelseslovens § 1, stk. 1, der bestemmer, hvilke hensyn der skal lægges vægt på ved vurdering af ansøgning om tilladelse til etablering af kystbeskyttelse. De foreslåede hensyn er ikke oplistet i en prioriteret rækkefølge, og der er ikke hensyn, der skal veje tungere end andre. Ved stillingtagen til om der skal gives tilladelse til kystbeskyttelse, skal der således foretages en konkret afvejning af de relevante hensyn i forhold til den enkelte sag. Administrationen af hensynene skal afspejle regeringens ønske om, at borgerne skal have mulighed for, i videre omfang end i dag, at kystbeskytte deres ejendomme, og at de enkelte grundejere i højere grad skal have frihed til at vælge, hvordan de vil beskytte deres ejendom, hvis der teknisk er flere muligheder, der ikke er til gene for naboerne.

Med lovforslaget foreslås det endvidere, at der etableres en eksplicit hjemmel til at lade nye og uprøvede kystbeskyttelsesmetoder afprøve, således det er eksplicit muligt at gennemføre forsøg. Bestemmelsen skal give mulighed for, at metoder, der endnu ikke er bevist at have den forventede effekt, kan afprøves på en egnet strækning inden for en rimelig tidsperiode. Et forsøgsprojekt skal vedrøre nye og endnu uprøvede metoder. Det foreslås, at der skal være mulighed for at stille vilkår til et forsøg, herunder fx. til den tekniske udførelse og tidsmæssige varighed mv.

3.1. Sammenhæng mellem kystbeskyttelsesloven, klimatilpasning og oversvømmelsesloven

3.1.1. Gældende ret

Formålet med kystbeskyttelse er at beskytte mennesker mod oversvømmelse samt ejendom mod oversvømmelser og nedbrydning fra havet, fjorde eller andre dele af søterritoriet, jf. lovens § 1. I bemærkningerne til lov nr. 108 af 5. marts 1988 om kystbeskyttelse fremgår det, jf. Folketingstidende 1987-88, L 37 som fremsat, side 857, at ”beskyttelse skal

dog ske under fornøden hensyntagen til de opregnede hensyn. I visse tilfælde er det ikke kun et spørgsmål om at tilgodese en beskyttelse af bestemte ejendomme, men der kan være tale om en ønskelig bevaring af kystlandskabet som sådant for at tilgodese et videregående interessefelt.” Et videregående interessefelt er efter administrativ praksis blevet fortolket bl.a. som offentlighedens mulighed for at færdes på kysten.

Dette formål varetages ved en afvejning af en række hensyn, herunder behovet for kystbeskyttelse, økonomiske hensyn, kystbeskyttelsesforanstaltningens tekniske og miljømæssige kvalitet, kystlandskabets bevarelse og genopretning, naturens frie udfoldelse, muligheden for rekreativ udnyttelse af kysten, sikring af den eksisterende adgang til kysten samt andre forhold af væsentlig betydning for kystbeskyttelse.

Det fremgår af bemærkningerne til lov nr. 311 af 19. april 2006, hvor formålet med kystbeskyttelse blev indsat i loven (herefter 2006-loven), at kystbeskyttelsesforanstaltninger navnlig skal sikre, at mennesker og ejendom, herunder bygge og infrastruktur, kan beskyttes mod havets påvirkning. Det fremgår, at beskyttelse skal ske under fornøden hensyntagen til de opregnede hensyn. Videre fremgår det, at det i visse tilfælde ikke kun er et spørgsmål om at tilgodese en beskyttelse af bestemte ejendomme, men at der kan være tale om at bevare et kystlandskab som sådant for at tilgodese et videregående interessefelt.

Der kan derfor være tilfælde, hvor en beskyttelse ikke kan foretages, som ønsket af ansøger, ud fra en isoleret vurdering af den berørte ejendom, men vurderingen må foretages på baggrund af en helhedsvurdering af eksempelvis en længere kyststrækning eller øvrige hensyn, der er oplyst i lovens § 1, stk. 1.

3.1.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Det er oplevelsen, at der er behov for at skabe en ensretning mellem kystbeskyttelsesloven med den øvrige lovgivning vedr. oversvømmelse i og omkring de kystnære områder. I den forbindelse vurderes det, at der er behov for at vurderingerne foretages ud fra de samme kriterier.

Det foreslås derfor, at det præciseres, at formålet med kystbeskyttelse er at beskytte mennesker og ejendom ved at reducere risikoen for oversvømmelse eller kystnedbrydning fra havet, fjorde eller andre dele af søterritoriet. Med forslaget skabes der dermed også en bedre sammenhæng til oversvømmelsesloven, som anvender et risikobegreb i forhold til oversvømmelse, og det sikres, at formålet med kystbeskyttelse hovedsageligt er at reducere risikoen og herigennem støtte op om de øvrige ændringer af formålsbestemmelsen.

Risikoen defineres som en kombination af sandsynligheden for en negativ hændelse (f.eks. oversvømmelse og kysterosion) og de potentielle negative følger for menneskers sundhed, natur, landskaber, miljø, kulturarv og økonomiske aktiver m.v., der er forbundet med en sådan hændelse.

3.2. 25-års kriteriet udgår.

3.2.1. Gældende ret

Behovet for kystbeskyttelse foretages ud fra en kystteknisk vurdering af havets påvirkning af kysten. Af bemærkningerne til 2006-loven, jf. Folketingstidende 2005-06, A, L 127 som fremsat, side 3767, fremgår det, at ”ved risiko for oversvømmelse skal faren for tab af menneskeliv og omfanget af mulige skader vurderes ved anbefaling af et sikkerhedsniveau, som typisk svarer til en hændelse med et tidsinterval på mindst 50 år (statistisk). En erosionsbeskyttelse vil som hovedregel kun kunne tillades, hvis der inden for en kortere periode, typisk 20-25 år, vil være risiko for beskadigelse eller ødelæggelse af ejendom, herunder beboelse og infrastruktur”. Kriteriet fremgår ikke direkte af lovteksten.

Baggrunden for kriteriet er fastlagt ud fra kysttekniske vurderinger af, hvornår der eksisterer et aktuelt behov for beskyttelse af en grundejers ejendom samtidig med, at der skal være tilstrækkelig tid til at etablere de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger.

Da kriteriet blev indført i kystbeskyttelsesloven, var det allerede fast administrativ praksis at vurdere behovet ud fra 25-års kriteriet, og det blev vurderet hensigtsmæssigt at tilvejebringe et gennemsigtigt grundlag for denne praksis ved at indskrive det i bemærkningerne.

25-års kriteriet har i praksis stor betydning for vurderingen af, om kystbeskyttelse skal tillades. 25-års kriteriet medfører, at ansøger skal påvise sandsynligheden for, at der inden for ca. 25 år vil være behov for kystbeskyttelse. Kriteriet medfører, at ansøger i forbindelse med erosion skal påvise sandsynligheden for, at der inden for ca. 25 år vil opleves så meget erosion på strækningen, at bygninger eller infrastruktur er i fare. Det har bl.a. indgået i vurderingen, at indgreb skal ske i tide – men ikke for tidligt af hensyn til bl.a. at indarbejde offentlighedens adgangsforhold i løsningen. Hvis der ikke kan påvises et tilstrækkeligt behov for kystbeskyttelse – som 25-års kriteriet bruges som udtryk for – har det været praksis, at der som udgangspunkt ikke gives tilladelse til erosionsbeskyttelse.

3.2.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Den administrative fortolkning af vurderingen af en ansøgning ud fra et 25-års kriterie har medført, at der er uoverensstemmelse mellem myndighedens og ansøgenes opfattelse af, hvornår det er nødvendigt at kystbeskytte, så det sker i tide. Kriteriet har dermed vanskeliggjort det for borgerne at etablere kystbeskyttelse, hvis det blev vurderet, at etableringen ville være for tidlig.

Det foreslås derfor, at 25-års kriteriet udgår. En mere overordnet vurdering af behovet for kystbeskyttelse skal fortsat være et blandt flere hensyn, der skal lægges vægt på. Behovsvurderingen vil dog ikke – som i dag – være et hensyn, hvis manglende opfyldelse i sig selv vil begrunde et afslag. At der er et meget lille eller intet behov betyder således ikke, at der ikke kan gives tilladelse til kystbeskyttelse, men der skal foretages en samlet vurdering, hvor også øvrige relevante hensyn i den foreslåede § 1, stk. 1, skal inddrages. Hvor ingen af de øvrige hensyn taler imod en tilladelse til

etablering af kystbeskyttelse, kan der således gives tilladelse til kystbeskyttelse af arealer, hvor der ikke er et behov eller behovet er meget lille. Behovet vil heller ikke blive vurderet i forhold til, om der er risiko for skade inden for en bestemt årrække.

3.3. Kystbeskyttelse af ubebyggede arealer.

3.3.1. Gældende ret

Kystbeskyttelsesforanstaltninger skal navnlig sikre, at mennesker og ejendom, herunder bebyggelse og infrastruktur, kan beskyttes mod havets ødelæggende påvirkninger. En sådan beskyttelse skal dog ske under fornøden hensyntagen til de opregnede hensyn. Af bemærkningerne til 2006-loven, jf. Folketingstidende 2005-06, A, L 127 som fremsat, side 3767 fremgår det, at kystbeskyttelsesforanstaltninger navnlig skal sikre, at mennesker og ejendom, herunder bebyggelse og infrastruktur, kan beskyttes mod havets ødelæggende påvirkninger. Ud over bebyggelse, der benyttes til beboelse eller produktion, er beskyttelsesværdige værdier blevet forstået som fast ejendom og kritisk infrastruktur ud fra den betragtning, at huse, skure mv. uden sokkel og installationer samt infrastruktur i form af grusveje, trampestier mv. forholdsvis let kan flyttes ind i landet, og at omkostningerne ved flytningen vil være mindre end at etablere kystbeskyttelse.

Efter praksis er der således, som hovedregel, ikke blevet givet tilladelse til erosionsbeskyttelse af ubebyggede arealer, herunder haveanlæg, landbrugsjord og produktionsskov, såfremt der ønskes anvendt hård kystbeskyttelse. Begrundelsen er, at de andre hensyn i lovens formålsbestemmelse samlet set ofte vægter højere end ønsket om at beskytte ubebyggede arealer. Erosion af ubebyggede arealer vurderes ikke at have de samme vidtrækkende konsekvenser for ejerne, som når der er tale om risiko for ødelæggelse af bebyggelse eller infrastruktur. Hensynet til at opretholde en naturlig kyst, at bevare den naturlige sedimenttransport, at sikre offentlighedens adgang til og langs kysten, den rekreative udnyttelse af kysten samt at undgå negative påvirkninger af ejendomme nedstrøms, vægtes derfor højt i forhold til behovet for at beskytte ubebyggede arealer.

Ansøgning om tilladelse til at beskytte ubebyggede arealer mod erosion med sand- eller ralfodring (blød kystbeskyttelse) vil derimod ofte kunne opnå en tilladelse, da de øvrige hensyn her ikke vil blive vægtes højere.

3.3.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Den gældende, administrative fortolkning af ejendomsbegrebet har medført, at der har været stillet spørgsmål til, hvad ejendomsbegrebet dækker. Fortolkningen har været mere snæver end den almindelige formueretlige fortolkning af ejendomsbegrebet. Det er derfor hensigtsmæssigt at ensrette ejendomsbegrebet, således fortolkningen læner sig op ad den fortolkning, som benyttes inden for almindelig formueret.

Det foreslås derfor, at beskyttelsesobjektet udvides, så det også er muligt at kystbeskytte ubebyggede arealer. Ubebyggede arealer kan repræsentere et aktiv for grundejeren, og der kan være økonomiske konsekvenser forbundet med ikke at kystbeskytte. Det kan f.eks. være kystbeskyttelse af haver og parker, landbrugsarealer eller endnu ubebyggede grunde. Beskyttelsesobjektet vil derfor være fast ejendom i bred forstand. Herved forstås f.eks. ubebyggede arealer, dyrkede arealer, bygninger, veje, skure, terrasser mv.

I sager, hvor en grundejer selv har søgt om tilladelse til at etablere kystbeskyttelse, vil der ikke blive foretaget en vurdering af, om det er billigst for grundejeren at etablere kystbeskyttelse eller flytte sine aktiver, jf. umiddelbart nedenfor pkt. 3.4. Det vil være op til grundejeren selv at vurdere, hvilken løsning der er bedst.

3.4. Betydningen af økonomiske hensyn.

3.4.1. Gældende ret

Det følger af § 1, stk. 1, nr. 2, at der foretages en vurdering af de økonomiske hensyn.

I bemærkningerne til 2006-loven, fremgår det, jf. Folketingstidende 2005-06, A, L 127 som fremsat, side 3768, at økonomiske hensyn bl.a. omfatter en vurdering af omkostningerne ved kystbeskyttelsesforanstaltningen sammenholdt med værdien af det, der søges beskyttet. I praksis har det derfor indgået i vurderingen og afvejningen af hensynene, om der er søgt om tilladelse til en forholdsvis meget stor foranstaltning til beskyttelse af en ejendom, som har repræsenteret en beskeden værdi.

Hensynet fører dog ikke i sig selv til, at der meddeles afslag på en ansøgt løsning, alene fordi en anden løsning er mindre omkostningstung. I praksis indgår det økonomiske hensyn i en samlet afvejning og har betydning i forhold til, hvorvidt der kan opnås tilladelse til beskyttelse af skure, terrasser mm.

3.4.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Hensynet har givet anledning til generel bekymring fra ansøgerne, da det ikke er klart og tydeligt, hvilke forhold omkostningerne skal holdes op imod. Bekymringerne har derfor bl.a. været om hvilken værdiansættelse, der skal benyttes, da myndigheder og ansøgere har forskellige udgangspunkter.

Ved at fjerne hensynet i de sager, hvor en eller flere grundejere er enige om projektet, vil grundejerne ikke blot selv skulle vurdere om et objekt er beskyttelsesværdigt, men samtidig vil grundejerne også selv få indflydelse på, om etablerings- og vedligeholdelsesomkostninger står mål med de værdier, der ønskes beskyttet.

Det foreslås derfor, at det økonomiske hensyn om etablering af den mest omkostningseffektive løsning udgår for projekter, hvor en grundejer ønsker at beskytte sin egen ejendom.

En udvidelse af ejendomsbegrebet vil videre få den betydning, at der bliver tydeligere sammenhæng med et af de grundlæggende principper bag kystbeskyttelsesloven, nemlig at det er grundejerens eget ansvar at beskytte sin ejendom mod nedbrydning eller oversvømmelser fra havet samt at betale for denne beskyttelse. Derfor bør det også være op til den enkelte selv at vurdere, om grunden er værd at beskytte.

Hensynet skal imidlertid fortsat tillægges vægt i sager, der behandles efter lovens kap 1a. I disse sager kan en grundejer blive pålagt at bidrage til en fælles kystbeskyttelsesløsning, selvom vedkommende ikke selv ønsker løsningen. For at tilgodese alle grundejere bedst muligt i denne situation forslås det, at kommunalbestyrelsen også fremadrettet skal varetage hensynet til at den foranstaltning, der søges etableret, er den mest omkostningseffektive løsning for den konkrete stækning.

I forbindelse med en sag, der behandles efter lovens kap 1a, vil kommunalbestyrelsen skulle foretage en helhedsvurdering af, hvordan en kystbeskyttelsesforanstaltning skal etableres, for at komme alle de ejendomme til gode, som vurderes at være i risiko for at blive oversvømmet eller påvirket af erosion. Kommunalbestyrelsen skal således i disse sager ikke foretage sondringen af, om en konkret ejendom er omfattet af lovens definition på ejendomsbegrebet.

3.5. Øget metodefrihed ved flere mulige kystbeskyttelsesløsninger.

3.5.1. Gældende ret

Kystbeskyttelsesforanstaltningens tekniske og miljømæssige kvalitet omfatter bl.a. en vurdering af, om foranstaltningen er teknisk velfunderet, og hvorvidt den har væsentlige miljømæssige konsekvenser. Ansøger skal i forbindelse med en ansøgning redegøre for foranstaltningens forventede effekt, herunder indvirkninger på nabostrækninger.

Med foranstaltningens tekniske kvalitet forstås, at en kystbeskyttelsesforanstaltning skal være egnet til at varetage det ansøgte formål. Det betyder, at man ikke vil få tilladelse til anvendelse af en kystbeskyttelsesmetode, som ikke har en dokumenteret effekt som kystbeskyttelse. Ikke alle typer kystbeskyttelsesforanstaltninger er egnede til at løse alle udfordringer i forbindelse med erosion eller oversvømmelse.

Hensynet til nabostrækninger vægtes tungt. Alle former for passiv kystbeskyttelse (høfder, bølgebrydere og skråningsbeskyttelse) har en indvirkning på kystens udvikling og på sedimenttransporten langs kysten, såfremt anlægget er virksomt. Årsagen er, at anlæggene ikke standser erosionen, men flytter den foran sig og øger erosionen nedstrøms. Dette medvirker, at sedimenttilførslen langs kysten reduceres, hvilket medfører læsideerosion nedstrøms. Den negative effekt kan der kun kompenseres for ved samtidig aktiv kystbeskyttelse, dvs. sand- eller ralfodring, hvor det tabte sediment erstattes af nyt.

I vurderingen af en sag er det af afgørende betydning, at kystbeskyttelsesforanstaltningen skal kunne give den ønskede beskyttelse, og at den samtidig ikke har negative konse-

kvenser for naboer på strækningen. I mange sager har det ført til afslag på hård kystbeskyttelse som skråningsbeskyttelse, høfder og bølgebrydere. Det har betydet, at der ikke har været metodefrihed, når der ansøges om kystbeskyttelse.

Hvilken kystbeskyttelsesmetode, der kan opnås tilladelse til, afhænger af de konkrete forhold, herunder bl.a. om erosionen er akut og/eller kronisk, erosionsraten og afstand til beboelse eller infrastruktur. Derudover inddrages viden om skræntens geotekniske stabilitet, sedimenttransport, bølgehøjde og vindforhold på den konkrete lokalitet. Såfremt et hus eller infrastruktur er i fare i forbindelse med to på hinanden følgende hårde storme, kan der som en ekstra sikkerhed gives tilladelse til skråningsbeskyttelse med sandbuffer.

3.5.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Det har været fast administrativ praksis, at en foranstaltning skal være teknisk optimeret til at løse de konkrete udfordringer på en given strækning. Det har betydet, at der i konkrete situationer er blevet givet afslag til i øvrigt virksomme foranstaltninger. Der bør fremover i højere grad være metodefrihed for den enkelte borger i de tilfælde, hvor der er flere muligheder der alle vurderes at være lige gode til at løse en konkret udfordring, eller såfremt der med etablering af afværgeforanstaltninger er mulighed for at sidestille flere tekniske foranstaltninger.

Det foreslås, at der fortsat skal lægges vægt på kystbeskyttelsesforanstaltningens tekniske og miljømæssige kvalitet. Endvidere foreslås det, at det præciseres, at hensynet også rummer kystbeskyttelsesforanstaltningens naturmæssige kvalitet, hvilket omfatter de eksisterende hensyn til kystlandskabets bevarelse og genopretning samt naturens frie udfoldelse. Der henvises til pkt. 3.6. Eksisterende praksis har som hovedregel været, at der alene gives tilladelse til den mest optimale løsning. Fremover skal der være øget valgfrihed, og teknisk og natur- og miljømæssig kvalitet skal indgå som et hensyn blandt øvrige relevante hensyn, der fremgår af den foreslåede § 1, stk. 1. Det betyder også, at der kan gives tilladelse til en løsning, der ikke er den mest teknisk optimale – f.eks. hvis andre hensyn i den foreslåede § 1, stk. 1 taler for dette. Også i tilfælde hvor der er flere mulige løsninger, skal grundejeren have øget valgfrihed.

Der skal fortsat lægges vægt på, om en kystbeskyttelsesforanstaltning har en negativ påvirkning på nabostrækninger, men der er i hidtidig praksis set eksempler på, at grundejere har fået afslag på etablering af hård kystbeskyttelse, selvom naboer har etableret en sådan (f. eks. hvor den hårde kystbeskyttelse er etableret, før kystbeskyttelseslovens ikrafttræden). Fremover skal det indgå i den samlede afvejning af de relevante hensyn, om der er eksisterende lovlig hård kystbeskyttelse på nabostrækninger. Det kan også indgå, om grundejere af nabostrækninger giver deres samtykke og accepterer hård kystbeskyttelse og dennes eventuelle negative påvirkning på deres ejendom. Ligeledes skal der lægges vægt på, at kystbeskyttelsen ikke må have en væsentlig negativ påvirkning på offentlighedens fortsatte mulighed for fri passage langs kysten. Ændringen af lovens § 1, stk. 1,

muliggør således f.eks. anvendelse af hård kystbeskyttelse uden kompenserende sandfodring på strækninger, der i forvejen er intensivt beskyttet med hård kystbeskyttelse, da skader på i forvejen beskyttede naboejendomme her vil være begrænsede.

3.6. Hensynene til kystlandskabets bevarelse og genopretning samt naturens frie udfoldelse som en del af kystbeskyttelsesforanstaltningens natur- og miljømæssige kvalitet

3.6.1. Gældende ret

Kystlandskabets bevarelse og genopretning samt naturens frie udfoldelse er hensyn, der indgår i vurderingen af en ansøgning om etablering af kystbeskyttelse, jf. lovens § 1, stk. 1, nr. 4 og 5. Bemærkningerne til 2006-loven konkretiserer ikke yderligere, hvorledes hensynene skal inddrages i afvejningen. I praksis er hensynet til bevarelsen af kystlandskabet fortolket således, at eksempelvis bevarelse af synlige geologiske lag til formidling af geologi kan tillægges vægt for at tilgodese hensynet til et videregående interessefelt.

Mht. kystlandskabets bevarelse og genopretning sikres bl.a. de forskellige kystlandskaber og -typer, som findes langs Danmarks kyster. Derudover beskyttes naturtyper, geologi og geomorfologi, Natura 2000-områder m.m.

Det har været vurderingen, at kystbeskyttelse i form af sandfodring eller en kombination af hård kystbeskyttelse og sandfodring både vil mindske skader på nabostrækninger og samtidig kunne opretholde kystlandskabet og sikre naturens frie udfoldelse.

3.6.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Uanset hensynet til kystlandskabets bevarelse og naturens frie udfoldelse udgår som et selvstændigt hensyn, og i stedet indgår som hensyn under kystbeskyttelsesforanstaltningens tekniske og natur- og miljømæssige kvalitet, skal disse hidtidige hensyn fortsat indgå i den samlede vurdering af, om der i det konkrete tilfælde skal gives tilladelse til etablering af kystbeskyttelse. Hensigten med forslaget er ikke at fjerne hensynet til naturen. Det foreslås, at hensynet til kystlandskabets bevarelse og genopretning og til naturens frie udfoldelse indgår som en del af kystbeskyttelsesforanstaltningens miljømæssige kvalitet, som nu er indeholdt i lovforslagets § 1, nr. 3, og for at præcisere dette i den foreslåede bestemmelse, foreslås det, at § 1, stk. 1, nr. 3 udformes således, at der skal foretages en vurdering af kystbeskyttelsesforanstaltningens tekniske og natur- og miljømæssige kvalitet.

I forbindelse med behandlingen af en ansøgning vil hensynet til kyststrækningen ofte være en naturlig del af vurderingen af, hvorvidt den ansøgte foranstaltning er optimal i forhold til den konkrete risiko samt området generelt. Det vil også fortsat være muligt i forbindelse med tilladelse til etablering af f.eks. hård kystbeskyttelse at stille vilkår om f.eks. kompenserende sandfodring af hensyn til kystlandskabet og strækningen generelt for at formindske anlæggets negative effekt på kysten. Der vil i den forbindelse kunne inddrages en vurdering af anlæggets visuelle påvirkning.

3.7. Hjemmel til at lade nye og uprøvede typer af kystbeskyttelsesmetoder afprøve

3.7.1. Gældende ret

Der er i dag ikke en bestemmelse, som definerer under hvilke forudsætninger, der er mulighed for afprøvning af forsøg. Ligeledes er det ikke defineret, hvornår der er tale om et forsøg, som kan godkendes til afprøvning. Det kan derfor være uklart for ansøger, hvornår og under hvilke forhold det er muligt at kunne opnå tilladelse til et forsøgsprojekt. I de tilfælde, hvor ansøger søger om tilladelse til at etablere en foranstaltning, som ikke allerede er en anerkendt kystbeskyttelsesforanstaltning, gives der tilladelse til et forsøg med hjemmel i lovens § 16, stk. 1. Denne administrative praksis har givet anledning til drøftelser, om det er muligt at give tidsbegrænsede tilladelser, lige som det også har givet anledning til drøftelser, om det er muligt at stille vilkår, herunder omfanget af vilkårene, om videnskabeligt begrundede krav til fysiske omkringliggende forhold samt opfølgninger undervejs og efterfølgende af forsøgene.

3.7.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Der er generelt et behov for, at der kan laves forsøg med nye kystbeskyttelsesmetoder. Disse forsøg foregår mest hensigtsmæssigt på kyststrækninger, hvor der dels er egnede udfordringer, men hvor også det er muligt at teste foranstaltningernes stabilitet og effektivitet under naturlige forhold med vejrmæssige udfordringer. Det vil derfor give de bedste rammer for at afprøve nye metoder, hvis myndigheden har mulighed for at stille relevante vilkår til både forsøgsstrækningen, men også til selve forsøgets udførelse. Det er derfor vurderet, at der er behov for en, for ansøgere, transparent hjemmel til, hvornår der kan søges om tilladelse til at afprøve et forsøg med en ny kystbeskyttelsesmetode. Ønsket er derfor at skabe en klar og tydelig hjemmel hertil, så ansøgere er bedre rustet til at foranledige gode og frugtbare forsøg.

Det foreslås, at der indsættes en hjemmel i kystbeskyttelseslovens § 16, stk. 4 til, at miljø- og fødevareministeren kan give tilladelse til at udføre forsøg med nye og uprøvede kystbeskyttelsesmetoder. Ved at indsætte denne hjemmel tydeliggøres det, at forsøgsprojekter kan opnå tilladelse også i de tilfælde, hvor myndigheden efter en afvejning af hensynene i formålsbestemmelsen ikke ville kunne give tilladelse.

Det skal være muligt at opnå tilladelse til forsøgsprojekter, der ikke kan betegnes som kystbeskyttelsesprojekter med eksisterende, kendte effekter. Særligt skal det være muligt at fravige udgangspunktet om, at kystbeskyttelsesmetoder skal have en dokumenteret effekt i forhold til kriteriet om teknisk og miljømæssig kvalitet af foranstaltningen for at kunne opnå tilladelse. Der skal i forbindelse med en tilladelse på forsøgsbasis kunne stilles vilkår om dokumentation for virkning, tidsbegrænsning af tilladelse m.v. Det er i lighed med lovens almindelige udgangspunkt op til den, der ønsker at udføre et forsøg, at tilvejebringe finansiering til dette.

Det forslås, at en forsøgsperiode maksimalt kan være 5 år. Inden for en 5-årig periode bør der på en egnet strækning være mulighed for at afprøve et projekt i forhold til de nødvendige hændelser. Såfremt et forsøg i forlængelse af forsøgsperioden ønskes etableret som permanent foranstaltning, kan der søges om tilladelse hertil efter lovens § 16, stk. 1.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Det vurderes, at forslaget vil medføre, at den enkelte grundejers mulighed for at etablere kystbeskyttelse samt vælge kystbeskyttelsesmetode i videre omfang kan opfyldes end i dag, og at det enkelte sagsforløb vil kunne gennemføres med en bredere forståelse og samhørighed med offentlighedens opfattelse.

Forslaget vil medføre negative administrative konsekvenser i Kystdirektoratet, der i en periode må forvente at modtage flere ansøgninger som følge af lovforslaget og dermed et øget ressourcetræk.

Forslaget vurderes ikke at medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for kommunerne, der i dag har en koordinerende opgave i forhold til de store helhedsløsninger, jf. lovens kapitel 1a.

Regionerne har ikke i dag opgaver i medfør af kystbeskyttelsesloven, og lovforslaget ændrer ikke på dette. Forslaget vil således ikke have økonomiske eller administrative konsekvenser for regionerne.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne. Der vil fortsat skulle ansøges om tilladelse til etablering af kystbeskyttelse. Med lovændringen vil den enkelte grundejers ønske om, og mulighed for, at etablere kystbeskyttelse efter eget valg i videre omfang opfyldes, da der bliver en højere grad af metodefrihed i forbindelse med valg af kystbeskyttelsesmetoder.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vil gøre det muligt at etablere mere hård kystbeskyttelse end det er i dag, og dette kan have en effekt på den naturlige kystdynamik og de landskabelige forhold på den enkelte kyststrækning.

Der vil dog fortsat – som et hensyn blandt øvrige – skulle lægges vægt på kystbeskyttelsens tekniske og natur- og mil-

10. sammenfattende skema

jømæssige kvalitet, og om en kystbeskyttelsesforanstaltning har en negativ påvirkning på nabostrækninger.

Den foreslåede formålsbestemmelse rummer også fortsat, at Danmark skal varetage sine EU-retlige forpligtelser, herunder f.eks. i forhold til Natura 2000, når der tages stilling til en ansøgning om etablering af kystbeskyttelse.

Lovforslaget vurderes på den baggrund ikke at have væsentlige miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

De foreslåede ændringer indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 30. juni 2017 til den 21. august 2017 været i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsgiverne, Byggesocietetet, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Fritidssejler Union, Danmarks idrætsforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Danmarks Skibsmæglerforening, Dansk Akvakultur, Dansk Amatørfiskerforbund, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Botanisk Forening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Forening for rosport, Dansk Friluftsliv – forum for natur og friluftsliv, Dansk Fritidsfiskerforbund, Dansk Industri, Dansk Kano og Kajak Forbund, Dansk Miljøteknologi, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Sejlunion, Dansk Sportsdykker Forbund, Dansk Surf & Rafting forbund, Dansk Svømmeunion, Dansk Vand- og Spildevandsforening, Danske Havne, Danske Maritime, Danske Regioner, Det Økologiske Råd, De Økonomiske Råd, DHI, DI Transport, DTU Aqua, Ejendomsforeningen Danmark, EnerginetDK, Forbrugerrådet, Foreningen af Lystbådehavne i Danmark, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Friluftsrådet, Fritidshusejernes Landsforening, Parcelhusejernes Landsforening Greenpeace, Ingeniørforeningen i Danmark, Kommunernes Landsforening, Kommunalteknisk Chefforening, Kyst, Land & Fjord, Landdistrikternes Fællesråd, Fonden Teknologirådet, Teknologisk Institut, Udviklingselskabet By og Havn I/S, Verdensnaturfonden WWF, Erhvervsstyrelsen, Energistyrelsen, Forsvarsministeriets Ejendomsstyrelse, Geodatastyrelsen, GEUS, Slots- og Kulturstyrelsen, Landbrugs- og Fiskeristyrelsen, Miljø- og Fødevarerklagenævnet, Miljøstyrelsen, Søfartsstyrelsen, Team Effektiv Regulering, Trafik- Bygge- og Boligstyrelsen, Vejdirektoratet, og Værnfælles Forsvarskommando, Marinestaben.

	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget medfører ikke nye opgaver. Initiativet kan føre til nye ansøgninger om kystbeskyttelse fra grundejere, der tidligere har fået afslag eller afslag til en specifik metode
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen væsentlige konsekvenser
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	
Overimplementering af EU-retlige minimums-forpligtelser (sæt X)	JA	NEJ
		X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det følger af kystbeskyttelseslovens § 1, stk. 1, at formålet med kystbeskyttelse er at beskytte mennesker mod oversvømmelser samt ejendom mod oversvømmelser og nedbrydning fra havet, fjorde eller andre dele af søterritoriet. Dette formål varetages ved en afvejning af følgende hensyn: 1) Behovet for kystbeskyttelse, 2) økonomiske hensyn, 3) kystbeskyttelsesforanstaltningens tekniske og miljømæssige kvalitet, 4) kystlandskabets bevarelse og genopretning, 5) naturens frie udfoldelse, 6) rekreativ udnyttelse af kysten, 7) sikring af den eksisterende adgang til kysten og 8) andre forhold af væsentlig betydning for kystbeskyttelse.

Det foreslås, at formålet med kystbeskyttelse er at beskytte mennesker og ejendom ved at reducere risikoen for oversvømmelser eller nedbrydning fra havet, fjorde eller andre dele af søterritoriet. Dette formål varetages ved en afvejning af følgende hensyn: 1) Behovet for kystbeskyttelse. 2) Økonomiske hensyn ved projekter omfattet af kap 1a. 3) Kystbe-

skyttelsesforanstaltningens tekniske og natur- og miljømæssige kvalitet. 4) Rekreativ udnyttelse af kysten. 5) Sikring af den eksisterende adgang til og langs kysten. 6) Andre forhold af væsentlig betydning for kystbeskyttelse.

Lovens § 1, stk. 1, nyaffattes, idet bestemmelsens rækkevidde tidligere blev fastsat i lovtekstens bemærkninger. Bestemmelserne skal fortsat beskrive, hvilke hensyn, der skal lægges vægt på ved vurdering af tilladelse til etablering af kystbeskyttelse. De foreslåede hensyn er ikke oplistet i en prioriteret rækkefølge, og der er ikke hensyn, der skal veje tungere end andre. Det er dog en forudsætning, at den ansøgte foranstaltning er egnet til at løse de konkrete udfordringer på strækningen. Ved stillingtagen til om der skal gives tilladelse til kystbeskyttelse, skal der således foretages en konkret afvejning af de relevante hensyn i forhold til den enkelte sag. Den nye tekst skal med ændringen tydeliggøre, at formålet med kystbeskyttelse er at reducere risikoen for oversvømmelse eller nedbrydning fra havet.

Det foreslås, at det nyaffattes, at formålet med kystbeskyttelse er at beskytte mennesker og ejendom mod oversvømmelse og erosion fra havet, fjorde eller andre dele af søterritoriet med foranstaltninger, der nedbringer risikoen for skader.

Det er fastholdt, at der ved beslutningen om der skal etableres kystbeskyttelse skal lægges vægt på en række hensyn. Vurderingen forudsætter en konkret afvejning af de hensyn, der måtte være relevante for den enkelte sag, herunder en vurdering af risikoen for oversvømmelse eller erosion.

Det foreslås at nyaffatte § 1, stk. 1, nr. 1 således: Behovet for kystbeskyttelse.

Det foreslås som bestemmelsens *nr. 1* at fastholde hensynet om, at der skal foretages en vurdering af behovet for kystbeskyttelse på den ansøgte placering.

Efter fast administrativ praksis vurderes behovet for kystbeskyttelse i forbindelse med beskyttelse mod erosion på baggrund af, om der er risiko for skade inden for 20-25 år (25-års kriteriet). Hensynet til behovet for kystbeskyttelse fastholdes som ét af flere hensyn, der afvejes i forhold til den konkrete sag, men den foreslåede ændring indebærer dels, at behovet ikke udtrykkes på baggrund af, om en skade vil indtræffe inden for en given årrække, og dels vil et lille behov ikke i sig selv udelukke tilladelse til etablering af kystbeskyttelse. Et lille behov vil indgå i den samlede vurdering og afvejning af de relevante hensyn.

Som eksempel på en situation, hvor intet eller et meget lille behov ikke nødvendigvis fører til afslag på etablering af kystbeskyttelse kan nævnes situationen, hvor en grundejer har ønsket et eksisterende lovligt kystbeskyttelses anlæg, der er etableret før kystbeskyttelseslovens ikrafttræden, erstattet med et nyt – evt. mindre anlæg, men hvor der i dag vurderes et meget lille eller intet behov, idet der ikke er ejendom eller infrastruktur, som er udsat for erosion eller oversvømmelse. At der allerede er etableret et anlæg på arealet bør indgå i den samlede vægtning, og der bør ikke afslås etablering af ny kystbeskyttelse, blot fordi der i dag ikke vurderes at være et tilstrækkeligt behov.

Ubebyggede arealer kan repræsentere et aktiv for grundejeren, og der kan være økonomiske konsekvenser forbundet med ikke at kystbeskytte. Det kan f.eks. være erosion af haver og parker eller udstykkede, men endnu ubebyggede grunde. Det er således ikke blot bygninger og infrastruktur, der kan kystbeskyttes, men fast ejendom generelt. Der kan derfor også, efter en konkret vurdering af den enkelte sag, gives tilladelse til f. eks. at beskytte ejendomme med bebyggelse, private haver i forbindelse med beboelsesejendomme, produktionsjord til eksempelvis agerbrug eller skovbrug samt arealer, der allerede er udstykket med henblik på salg.

Det følger af den gældende § 1, stk. 1, nr. 2, at myndigheden skal varetage de økonomiske hensyn. Varetagelse af hensynet omfatter en vurdering af, om omkostningerne ved etablering af kystbeskyttelsen står mål med værdien af det, der søges beskyttet.

Det foreslås at nyaffatte nr. 2 således, at økonomiske hensyn kun skal varetages ved projekter omfattet af sager, der behandles efter lovens kap 1a.

Det foreslås med bestemmelsens *nr. 2*, at der fortsat i forbindelse med sagerne efter kap 1a skal foretages en vurdering af, hvorvidt foranstaltningen er omkostningseffektivt,

sammenholdt med værdien af det, der søges beskyttet, og om forholdet er rimeligt og forsvarligt.

Hvis alle grundejerne ved kap 1a-sager ikke er enige om dele af eller hele projektet, kan kommunerne beslutte, at et projekt skal gennemføres, uanset om enkelte grundejere ikke ønsker projektet. Derfor skal det af hensyn til den enkelte grundejer fortsat vurderes, om den ansøgte foranstaltning er omkostningseffektiv i forhold til værdien af det, som ønskes beskyttet. Ved denne vurdering skal værdi fortolkes bredt. Vurderingen kan eksempelvis omfatte økonomiske betragtninger, men også hvorvidt et område fremadrettet vil kunne opnå forbedrede muligheder for bredere rekreative aktiviteter til gavn for flere brugere og brugergrupper.

Hensynet om at foranstaltningen skal være omkostningseffektiv tillægges derimod ikke vægt i de sager, hvor en grundejer selv ansøger om etablering af kystbeskyttelse, eller en række grundejere går sammen om en fælles ansøgning, idet det i disse sager formodes, at der er enighed om etablering og finansiering af dette. Ved at der er enighed blandt ansøgerne om hele projektet, er det samtidigt op til den enkelte grundejer selv at vurdere og beslutte, hvad der er økonomisk bedst for den enkelte.

Det følger af den gældende § 1, stk. 1, nr. 3, at myndigheden skal varetage hensynet til kystbeskyttelsesforanstaltningens tekniske og miljømæssige kvalitet. Efter gældende fast administrativ praksis har det betydet, at dette omfatter en vurdering af, om foranstaltningen er den teknisk mest optimale i forhold til den konkrete udfordring på strækningen.

Det foreslås at nyaffatte nr. 3, hvorefter kystbeskyttelsesforanstaltningens tekniske og natur- og miljømæssige kvalitet skal vurderes. Ændringen medfører, at der fremover skal foretages en konkret helhedsvurdering af den ansøgte foranstaltningens effekt i forhold til udfordringer på strækningen under hensyntagen til omkringliggende natur, landskab og miljø. Samtidigt skal ændringen medføre, at der åbnes op for, at hvis der er flere forskellige lige gode tekniske løsninger, så har ansøger valgfrihed mellem disse.

Der vil for ansøger være øget metodefrihed mellem de kystbeskyttelsesmetoder, der kan medvirke til at reducere risikoen for skade på ejendom, idet det ikke er et krav, at den ønskede metode er den mest optimale. Vurderingen af den valgte metode må indgå i den samlede vurdering og afvejning af de hensyn, der skal lægges vægt på, når der tages stilling til en ansøgning om kystbeskyttelse. Det kan i den forbindelse f. eks. indgå, om den ønskede kystbeskyttelsesforanstaltning har så væsentlig en negativ indvirkning på nabostrækningen nedstrøms eller for offentlighedens ret til at færdes til og langs stranden, at det er nødvendigt at stille vilkår om kompenserende foranstaltninger f.eks. i form af sandfodring.

Det klare udgangspunkt er, at ansøger kun kan vælge at benytte metoder, der har en dokumenteret effekt i forhold til den konkrete udfordring, der er på strækningen. Såfremt flere forskellige kystbeskyttelsesmetoder dokumenteret kan reducere den konkrete risiko, vil ansøger have frihed til at vælge den metode, der måtte ønskes benyttet. Myndigheden

skal derfor i denne forbindelse vurdere, om der er metodefrihed, og om den valgte metode er en valgmulighed.

I forhold til valg af metode vil der fortsat skulle lægges vægt på påvirkning af nabostrækninger.

Der skal derfor lægges vægt på, hvorvidt der er tale om en kyst, der allerede er præget af forskellige kystbeskyttelsesforanstaltninger. Der skal også lægges vægt på, om naboer har fået tilladelse til etablering af hård kystbeskyttelse eller har kystbeskyttelse, som er lovligt etableret før kystbeskyttelseslovens ikrafttræden i 1988. Den negative påvirkning af nabostrækninger må være konkret, og en generel vurdering af, at hård kystbeskyttelse vil være et indgreb i den naturlige kystudvikling på stedet og vil forstærke den negative effekt, som kystbeskyttelse har på den samlede kyststrækning, synes mindre betydningsfuldt, når der allerede er etableret en del hård kystbeskyttelse på kyststrækningen.

For at der kan meddeles tilladelse til kystbeskyttelse, skal foranstaltningen kunne reducere den konkrete risiko, dvs. at den skal leve op til det ønskede formål.

Vurderingen af kystbeskyttelsesforanstaltningens tekniske og natur- og miljømæssige kvalitet omfatter bl.a. en vurdering af, om foranstaltningen er teknisk velfunderet, at den ikke har en væsentlig negativ indvirkning på nabostrækninger, og at den ikke har væsentlige negative miljømæssige konsekvenser, herunder også landskabelige påvirkninger.

Med teknisk velfunderet forstås at foranstaltningen skal være teknisk egnet til at løse de konkrete udfordringer, som er på strækningen. Videre skal foranstaltningen kunne modstå de naturgivne forhold, som den skal beskytte imod. Det vil sige, at afhængig af hvilken grad af beskyttelse der ønskes, skal foranstaltningen være dimensioneret i forhold hertil. En vurdering af en foranstaltningens tekniske kvalitet forudsætter også viden om, hvorvidt der på den pågældende strækning er tale om udfordringer med akut erosion og/eller kronisk erosion.

Med naturmæssige hensyn forstås de hensyn, som var indeholdt i den gældende lovs § 1, stk. 1, nr. 4 og 5 om kystlandskabets bevarelse og genopretning samt naturens frie udfoldelse. For at tydeliggøre dette foreslås det, at lovteksten præciseres således, at lovforslagets § 1, stk. 1, nr. 3, affattes: "... kystbeskyttelsesforanstaltningens tekniske og *natur-* og miljømæssige kvalitet".

Med miljømæssige hensyn forstås at kystbeskyttelsens påvirkning på nabostrækningen skal tages i betragtning. Foranstaltningen bør udformes, så eventuelle negative påvirkninger minimeres. Der stilles ligeledes krav om, at foranstaltningen skal udføres med naturlige og uforurenede materialer, og at den i sig selv ikke må forringe miljøtilstanden på kysten.

Ved behandling af en ansøgning om tilladelse til en enkeltstående foranstaltning skal myndigheden foretage en kystteknisk vurdering af foranstaltningens effekt på kysten, baseret på baggrund af bl.a. kystens udvikling. Såfremt foranstaltningen ikke vurderes at have en teknisk kvalitet, som løser kyststrækningens udfordringer, kan ansøgningen som udgangspunkt ikke imødekommes.

Der er derfor forskel på, om der er tale om en risiko i form af oversvømmelse eller om der er tale om akut og/eller kronisk erosion. Der skal ved en vurdering af hensynet tages stilling til, om den ønskede kystbeskyttelsesforanstaltning kan medvirke til at reducere risikoen, ligesom kystbeskyttelsens påvirkning på kysten nedstrøms, herunder kystbeskyttelsens dimensioner og materialevalg, skal indgå i vurderingen.

Ved oversvømmelsesforanstaltninger skal den teknisk bedste placering af foranstaltningen endvidere vurderes, og særligt hvorvidt der er natur, der er afhængig af jævnlige oversvømmelser, og foranstaltningen derfor skal være trukket så langt ind på land som muligt. Det er derfor ikke kun et spørgsmål om at tilgodese beskyttelsen af en eller flere bestemte ejendomme, da strækningen, hvorpå beskyttelsen er beliggende, skal ses som en helhed.

Ved erosionsforanstaltninger skal myndigheden vurdere, om der er tale om hård eller blød kystbeskyttelse, om kysten hovedsagligt påvirkes af akut eller/og kronisk erosion, foranstaltningens påvirkning på nabostrækningen, og herunder om der er tale om en strækning med mange allerede lovligt etablerede anlæg, der medfører, at foranstaltningens konkrete negative påvirkning ud fra en væsentlighedsvurdering ikke skal tillægges afgørende vægt i sagsbehandlingen.

Et hårdt kystbeskyttelses anlæg, eksempelvis en stenkastning, vil altid have en indvirkning på sedimenttransporten på kysten, idet det tilbageholder tilførsel af sediment til den kystnære sandtransport. Selv i de tilfælde, hvor der er tale om en kyststrækning der er præget af mange og forskelligartede kystbeskyttelses anlæg, vil det ansøgte anlæg være et indgreb i den naturlige kystudvikling på stedet og forstærke den negative effekt, som kystbeskyttelsen har på den samlede kyststrækning og dermed naboerne.

Akut erosion forstås som erosion, der forekommer under atypiske vejrforhold. De atypiske vejrforhold medfører, at erosionspåvirkningen kan udsætte ejendommen for en koncentreret påvirkning. Beskyttes en ejendom mod akut erosionspåvirkning, vil udfordringen under atypiske vejrforhold blive flyttet til nabogrunden. Ved etablering af hård kystbeskyttelse mod akut erosion skal det derfor vurderes, om der er behov for at stille vilkår om, at anlægget er tildækket af sand. Ved en kontinuerlig tildækning af anlægget vil påvirkning på naboejendommen derved formindskes.

Kronisk erosion forstås som erosion, der forekommer på daglig basis, og hvor det ikke er en forudsætning, at vejr-situationen er atypisk. Beskyttes ejendommen mod kronisk erosionspåvirkning, vil udfordringen blive flyttet til naboejendommen nedstrøms. Ved etablering af hård kystbeskyttelse mod kronisk erosion vil det derfor i mange situationer være nødvendigt at stille vilkår, der afhjælper de gener, som naboejendommene oplever som følge af anlægget.

Myndigheden skal derfor forholde sig til, om anlægget vurderes at have en væsentlig negativ indvirkning på nabostrækningen nedstrøms. Væsentlig negativ påvirkning kan f.eks. være, hvis stranden foran anlægget, og dermed også offentlighedens adgang langs stranden, vurderes at forsvinde

på sigt. Ligeledes kan naboejendomme til anlæg på dynamiske kyster opleve en øget erosion, som dermed kan skabe et øget behov for kystbeskyttelse på nabostrækninger. Hvis dette er tilfældet, kan det være nødvendigt at stille vilkår om kompenserende foranstaltninger f.eks. i form af sandfodring.

På strækninger, der i forvejen er intensivt beskyttet med hård kystbeskyttelse, vil der normalt være videre mulighed for anvendelse af hård kystbeskyttelse uden kompenserende sandfodring, da der her vil være begrænsede skader på naboejendomme. Endvidere vil det have betydning, hvis naboer accepterer en beskyttelse. Det vil dog fortsat afhænge af en konkret vurdering, om beskyttelsen kan tillades det pågældende sted.

Vilkår om kompenserende foranstaltninger, i forbindelse med tilladelse til hård kystbeskyttelse, som eksempelvis sandfodring, stilles i de tilfælde, hvor det vurderes, at anlægget har en væsentlig negativ indvirkning på naboejendomme. Vurderingen, om hvorvidt det er nødvendigt at stille vilkår om kompenserende foranstaltninger, foretages derfor af hensyn til naboejendommene, da grundejere, der ikke opnår beskyttelse af et anlæg, ikke skal pålægges at tåle, at et anlæg har en væsentlig negativ påvirkning på deres ejendom.

Der henvises desuden til afsnit 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det følger af den gældende § 1, stk. 1, nr. 4, at myndigheden skal varetage hensynet til kystlandskabets bevarelse og genopretning. Efter gældende fast administrativ praksis har det betydning, at det har været et vægtigt hensyn, at en foranstaltning ikke må påvirke kystlandskabet væsentligt negativt.

Det foreslås at nyaffatte nr. 4, hvorefter myndigheden skal varetage hensynet til muligheden for rekreativ udnyttelse af kysten.

Det foreslås med bestemmelsens nr. 4, at videreføre det gældende hensyn i nr. 6 om at sikre muligheden for rekreativ udnyttelse af kysten fortsat skal vurderes i forbindelse med sagsbehandlingen.

I forbindelse med ansøgninger om tilladelse til etablering af kystbeskyttelsesforanstaltninger, skal det vurderes, om den ønskede kystbeskyttelse har en væsentlig negativ påvirkning på offentlighedens mulighed for at benytte stranden rekreativt. En væsentlig forringelse kan f.eks. være, at stranden foran et anlæg vurderes at forsvinde på sigt. Det skal derfor vurderes, om der skal stilles vilkår om foranstaltninger, der fortsat gør det muligt for offentligheden at benytte kysten. Dette kan eksempelvis være kompenserende sandfodring, så stranden ikke væsentligt forringes på grund af mangel på sediment som følge af hård kystbeskyttelse samt etablering af overgange, der gør det muligt for den brede offentlighed at passere hård kystbeskyttelse.

Ved tilladelse til etablering af helhedsløsninger skal projektet indeholde aspekter, der medfører, at området fremadrettet vil kunne opnå forbedrede muligheder for bredere rekreativ udnyttelse til gavn for flere brugere og brugergrupper.

Det følger af den gældende § 1, stk. 1, nr. 5, at myndigheden skal varetage hensynet til naturens frie udfoldelse. Efter gældende fast administrativ praksis har det betydning, at såfremt det vurderes, at en ansøgt foranstaltning vil hindre naturens frie udfoldelse, så har det som udgangspunkt talt imod udstedelse af tilladelse til kystbeskyttelse med den ansøgte metode.

Det foreslås at nyaffatte nr. 5, hvorefter den eksisterende adgang til og langs kysten sikres.

Det foreslås med bestemmelsens nr. 5 at videreføre det gældende hensyn i nr. 7 om at sikre adgang til kysten. Det præciseres i lovforslaget, at dette også gælder adgangen langs kysten. Der er alene tale om en præcisering i formuleringen af bestemmelsen, og ændringen indebærer således ikke en ændring af eksisterende praksis. Hensynet er i tråd med § 22 i lov nr. 70 af 24. oktober 1991 om naturbeskyttelse, som sikrer offentlighedens mulighed for at benytte de danske kyster. Det er i § 22 i naturbeskyttelsesloven fastslået, at strandbredder og andre kyststrækninger mellem daglig lavvandslinje og den sammenhængende landvegetation bl.a. er åben for offentlighedens færdsel til fods. Der findes ikke baggrund for at ændre denne adgangsret, og hensynet har således alene til formål, at der tages højde for dette ved behandling af en ansøgning om tilladelse til etablering af en kystbeskyttelsesforanstaltning. Etablering af hård kystbeskyttelse uden kompenserende sandfodring vil medføre, at kysten rykker tilbage, afhængig af erosionsraten og de naturgivne forhold på stedet i øvrigt. Hvis anlægget medfører en tilbagerykning af kysten, vil dette derfor kunne betyde, at adgangen langs kysten over tid forringes. Det skal derfor fortsat vurderes, om en ønsket kystbeskyttelsesforanstaltning kan medføre, at adgangen til og langs kysten på sigt forringes væsentligt.

Det følger af den gældende § 1, stk. 1, nr. 6, at myndigheden skal varetage hensynet til den rekreative udnyttelse af kysten. Efter administrativ praksis har det betydning, at dette omfatter en vurdering af, om kystbeskyttelsen hindrer, at kysten fremover kan udnyttes rekreativt af offentligheden.

Det foreslås at nyaffatte nr. 6, hvorefter hensynet til andre forhold af væsentlig betydning for kystbeskyttelse skal vurderes.

Det foreslås med bestemmelsens nr. 6 at videreføre bestemmelsen i den eksisterende § 1, stk. 1, nr. 8, hvorefter andre forhold af væsentlig betydning for kystbeskyttelse skal være en del af vurderingen for, om der kan gives tilladelse til foranstaltningen. Andre forhold af væsentlig betydning kan f.eks. være overordnede eller konkrete planer for et område, hvis gennemførelse ikke kan forenes med den ansøgte foranstaltning.

Til nr. 2

Det foreslås, at der med indsættelsen af ny § 16, stk. 4 og 5, skabes en særskilt hjemmel til, i konkrete sager, at give forsøgstilladelser til nye og uprøvede kystbeskyttelsesmetoder, uagtet forsøget ikke kan anses for at opfylde formålet med kystbeskyttelse efter lovens § 1. Hovedformålet er net-

op, at der skal kunne laves forsøg med kystbeskyttelsesmetoder, hvor det endnu ikke er bevist, om de har den ønskede effekt. Miljø- og fødevareministeren (Kystdirektoratet) har en særlig og meget omfattende kystteknisk viden om de danske kyster, og om hvordan kysterne gennem tiden har udviklet sig, både under almindeligt forekomne vejrforhold såvel som ekstreme. Det vil derfor være hensigtsmæssigt at udnytte denne viden til, på forhånd, at forsøge at optimere de objektive forhold for projektet ved at placere forsøget på en egnet kyststrækning.

Det vil ofte være relevant at kræve en forudgående sandsynliggørelse af projektets effekt, inden der meddeles tilladelse til et forsøg. Det kan f.eks. ske ved hjælp af beregninger på baggrund af kendte statistikker, f.eks. højvandsstatistikker, bølgerapporter, den kendte tilbagerykning på den ansøgte strækning m.v. Sandsynliggørelsen afhænger derfor bl.a. af hvilket projekt, der er tale om, hvilken effekt projektet forventes at påvise, hvilken strækning der er tale om m.v.

Forsøgsprojekter vil som udgangspunkt ikke kunne gennemføres efter proceduren i lovens kap 1a, da der her må stilles krav om, at en given kystbeskyttelse har en dokumenteret effekt af hensyn til den brede kreds af beskyttede borgere og ejendomme, og ikke mindst pga. at projektets økonomi fordeles ud på alle de beskyttede ejendomme, uanset om grundejerne deltager på frivillig basis.

Der kan meddeles tilladelse til en forsøgsperiode på op til 5 år. Forsøgsperioden afhænger af hvilken hændelse, der ønskes testet for, og hvor højt energiniveauet på kyststrækningen er. Des højere energiniveau der forefindes, jo større negativ påvirkning kan nabostrækningen blive udsat for. For at forsøgsprojektet kan afprøves i forhold til hændelser med forskellige grader, bør forsøgsperioden ikke være mindre end 3 år. Periodens længde fastsættes derfor afhængig af forsøgets forventede effekt på kysten.

Det foreslås, at der kan fastsættes vilkår i tilladelser til forsøgsprojekter. Det kan f.eks. dreje sig om, at det på forhånd sandsynliggøres, at forsøgsprojektet har den ønskede effekt, monitorering af strækningen før, under og efter forsøget, dokumentationskrav i forhold til forsøgets effekt som kystbeskyttelse, projektet følges af et anerkendt forskningsinstitut, afhjælpning af evt. negative påvirkninger af nabostrækninger osv. Forsøg må, i lighed med lovens almindelige udgangspunkt, ikke kunne medføre en væsentlig negativ virkning på nabostrækninger. Det vil i mange tilfælde være relevant at stille vilkår om økonomisk sikkerhed for, at et anlæg efter forsøgets afslutning fjernes, såfremt det ikke har haft en dokumenteret effekt i forsøgets løbetid. Alle grundejere der berøres væsentligt af et sådant forsøgsprojekt, og som ikke er en del af ansøgerkredsen, vil som altovervejende udgangspunkt skulle give samtykke til deltagelse i forsøget.

Til nr. 3

Det foreslås, at konsekvensændre lovens § 16 c, stk. 1. Ændringen medfører, at naboers ret til at blive orienteret, så-

vel om ansøgninger som om afgørelser, der omhandler forsøgsprojekter, sikres.

Til nr. 4

Det foreslås at konsekvensrette lovens § 16 c, stk. 2. Ændringen medfører, at de vilkår, der evt. stilles vedr. et forsøgsprojekt, kan tinglyses på en ansøgers ejendom. Ved at tinglyse vilkårene vil disse være kendte for tredjemand inden for forsøgsperioden. Når forsøgsperioden er tilendebragt og forsøget fjernet, kan der ske aflysning.

Til nr. 5

Det foreslås i § 19 a, nr. 1, at indsætte en henvisning til den foreslåede § 16, stk. 4. Forslaget er derfor en konsekvens af indsættelsen af en ny § 16, stk. 4, jf. forslagets § 1, nr. 2.

Til nr. 6

Det foreslås i § 19 a, nr. 2, at indsætte en henvisning til den foreslåede § 16, stk. 4. Forslaget er derfor en konsekvens af indsættelsen af en ny § 16, stk. 4, jf. forslagets § 1, nr. 2.

Til nr. 7

Det foreslås i § 19 c, stk. 1, in fine, at indsætte en henvisning til den foreslåede § 16, stk. 4. Forslaget er derfor en konsekvens af indsættelsen af en ny § 16, stk. 4, jf. forslagets § 1, nr. 2.

Til nr. 8

Det foreslås i § 20, stk. 1, nr. 1, at indsætte en henvisning til den foreslåede § 16, stk. 4. Forslaget er derfor en konsekvens af indsættelsen af en ny § 16, stk. 4, jf. forslagets § 1, nr. 2.

Til nr. 9

Det foreslås i § 20, stk. 1, nr. 4, at indsætte en henvisning til den foreslåede § 16, stk. 4. Forslaget er derfor en konsekvens af indsættelsen af en ny § 16, stk. 4, jf. forslagets § 1, nr. 2.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft 1. februar 2018.

Til § 3

Den foreslåede bestemmelse vedrører lovens territoriale gyldighed. Det foreslås, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

§ 1. Formålet med kystbeskyttelse er at beskytte mennesker mod oversvømmelser samt ejendom mod oversvømmelser og nedbrydning fra havet, fjorde eller andre dele af søterritoriet. Dette formål varetages ved en afvejning af følgende hensyn:

- 1) Behovet for kystbeskyttelse,
- 2) økonomiske hensyn,
- 3) kystbeskyttelsesforanstaltningens tekniske og miljømæssige kvalitet,
- 4) kystlandskabets bevarelse og genopretning,
- 5) naturens frie udfoldelse,
- 6) rekreativ udnyttelse af kysten,
- 7) sikring af den eksisterende adgang til kysten og
- 8) andre forhold af væsentlig betydning for kystbeskyttelse.

.....

§ 16.....

Stk. 2.....

Stk. 3.....

I lov om kystbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 78 af 19. januar 2017, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 1, affattes således:

»§ 1. Formålet med kystbeskyttelse er at beskytte mennesker og ejendom ved at reducere risikoen for oversvømmelser eller nedbrydning fra havet, fjorde eller andre dele af søterritoriet. Dette formål varetages ved en afvejning af følgende hensyn:

- 1) Behovet for kystbeskyttelse.
- 2) Økonomiske hensyn ved projekter omfattet af kap. 1 a.
- 3) Kystbeskyttelsesforanstaltningens tekniske og natur- og miljømæssige kvalitet.
- 4) Rekreativ udnyttelse af kysten.
- 5) Sikring af den eksisterende adgang til og langs kysten.
- 6) Andre forhold af væsentlig betydning for kystbeskyttelsen.«

2. I § 16 indsættes som stk. 4 og 5:

»Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren kan meddele tilladelse til forsøgsprojekter til afprøvning af virkningen af nye og endnu uprøvede kystbeskyttelsesmetoder, når metoden har til formål at reducere risikoen for oversvømmelser og/eller kystnedbrydning fra havet, fjorde eller andre dele af søterritoriet. Der kan meddeles tilladelse til en forsøgsperiode på op til 5 år.

§ 16 c. Ansøgninger om tilladelser og afgørelser efter § 16, stk. 1, og §§ 16 a og 16 b skal skriftligt meddeles ejere af naboejendomme. Ansøgningerne og afgørelserne skal offentliggøres på Kystdirektoratets hjemmeside, hvis de er af væsentlig betydning eller har almindelig offentlig interesse. Offentliggørelsen skal ske, samtidig med at ansøgningen sendes i høring og tilladelsen meddeles ansøgeren.

Stk. 2. Vilkår for tilladelse efter § 16, stk. 1, og § 16 a kan tinglyses på ejendommen for ejerens regning.

.....

§ 19 a. Miljø- og fødevareministeren kan meddele påbud om

- 1) at fjerne en kystbeskyttelsesforanstaltning og andre faste anlæg, som også er etableret på søterritoriet, og som vedkommende har udført i strid med § 16, stk. 1, nr. 1, eller
- 2) at retablere forholdene efter en gravning, boring, pumpning, sugning eller terrænændring, som vedkommende har udført i strid med bestemmelsen i § 16, stk. 1, nr. 2.

.....

§ 19 c. Miljø- og fødevareministeren kan, hvis det ikke er muligt at meddele nogen et påbud i medfør af § 19 a eller § 19 b, meddele den til enhver tid værende ejer af en fast ejendom påbud om at berigtige ulovligt etablerede kystbeskyttelsesforanstaltninger, anlæg, indretninger m.v., som nævnt i § 16, stk. 1, og § 16 a.

Stk. 2. Myndigheden kan lade et påbud tinglyse på ejendommen. Når forholdet er berigtiget, skal myndigheden lade påbuddet aflyse fra tingbogen. Udgifter til tinglysning afholdes for ejerens regning.

.....

Stk. 5. Der kan i forbindelse med meddelelse af tilladelse efter stk. 4 stilles vilkår, herunder om materialevalg, hensyn til kyststrækningen og naboer.«

3. I § 16 c, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »§ 16, stk. 1«: »og 4,«.

4. I § 16 c, stk. 2 indsættes efter »§ 16, stk. 1«: »og 4,«

5. I § 19 a, nr. 1, indsættes efter »§ 16, stk. 1, nr. 1,«: »og § 16, stk. 4,«

6. I § 19 a, nr. 2, indsættes efter »§ 16, stk. 1, nr. 2,«: »og § 16, stk. 4,«

7. I § 19 c, stk. 1, indsættes efter »§ 16, stk. 1«: »og 4,«

§ 20. Med bøde straffes den, der

- 1) overtræder § 16, stk. 1,
- 2) overtræder § 16 a,
- 3) overtræder § 16 b, stk. 1,
- 4) tilsidesætter vilkår i en tilladelse efter § 16, stk. 1, § 16 a og § 16 b, stk. 2, eller vilkår fastsat efter § 17, stk. 4, eller
- 5) undlader at efterkomme påbud efter §§ 19 a-c og 19 e.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i henhold til loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 4. Forældelsesfristen for strafansvaret er 5 år for overtrædelse m.v. som omhandlet i stk. 1 og for overtrædelser af bestemmelser i regler udstedet efter loven.

8. I § 20, *stk. 1, nr. 1*, indsættes efter »§ 16, stk. 1«: »og 4,«

9. I § 20, *stk. 1, nr. 4*, indsættes efter »§ 16, stk. 1«: »og 4,«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. februar 2018.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.